

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 451

гр. София, 10.11.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и седми
октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Петков

Членове: Андон Г. Миталов
Кристина Ив. Тодорова

като разгледа докладваното от Пламен Д. Петков Въззивно частно
наказателно дело № 20221800600108 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 НПК.

Образувано е по постъпила жалба от С. О. Ч., ЕГН *****, от с. Г., община Д.,
област С., против определение № 13 от 31.01.2022 г. на Районен съд - К., втори наказателен
състав, постановено по ч.н.д. № 6 по описа за 2022 г., с което е било потвърдено
постановление на прокурор при Районна прокуратура - К. от 17.12.2021 г., постановено по
пр. преписка № 10/2021 г. по описа на РП - К., с което е прекратено наказателно
производство по досъдебно производство № 53/2021 г. по описа на РУ - К., образувано за
престъпление по чл. 296, ал. 1 от НК.

В жалбата се сочи, че определението на първоинстанционния съд е неправилно
поради допуснати груби нарушения на материалния и процесуалния закон. Изразява се теза,
че съдът шаблонно е приел, че извършеното престъпление е „незначително и не се
нарушават правата на други лица“, както и, че не може да се счете за престъпно. Твърди се
доказаност на наличието на признаците от състава на престъплението както от обективна,
така и от субективна страна. Изразено е несъгласие с позоваването на показанията на
свидетеля Т. С. Д. поради родството по права линия с лицето, за което се твърди, че е
извършило престъплението. В жалбата се съдържа и оплакване за предубеденост на съда,
тъй като образуваното наказателно производство срещу настоящия жалбоподател, което
съдът е отчел като обстоятелство, не е приключило с влязла в сила присъда. Предвид
твърдяната липса на обективност и критичност на съда се иска отмяна на определението на
първоинстанционния съд като неправилно и връщане на делото за продължаване на
следствените действия.

Софийски окръжен съд, наказателно отделение, първи въззивен състав, като разгледа
жалбата и след като се запозна с материалите по делото, достигна до следните изводи:

Жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното определение на състава на Районен съд - К. – потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Това е така по следните съображения:

Видно от материалите по делото, досъдебно производство № 53/2021 год. по описа на РУ - К. при ОДМВР София, пр. пр. № 10/2021 год. по описа на РП -К., е било образувано на основание чл. 212, ал. 1 от НПК, за извършено през месец ноември 2020 г. в гр. К., С. област, престъпление по чл. 296, ал. 1 от НК.

Извършени са редица процесуално-следствени действия, като с мнение по чл. 235 от НПК от 15.10.2021 г. водещият разследването изпратил делото на прокурор при Районна прокуратура - К. със становище за прекратяване на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

С посоченото по-горе постановление от 17.12.2021 г. по досъдебно производство № 53/2021 г. по описа на РУ - К., прокурорска преписка № 10/2021 г. по описа на РП - К., наказателното производство по посоченото досъдебно производство било прекратено на основание чл. 199, чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

Наблюдаващият прокурор, както и състава на първоинстанционният съд в настоящото производство са възприели и представили фактическа обстановка, основана на доказателствения материал по делото, която в достатъчна степен на подробност и обоснованост разкрива фактите включени в предмета на доказване по смисъла на чл. 102 от НПК. По фактическите изводи не се и спори, тъй като жалбоподателят изразява несъгласие с изводите на съда от правна страна, без да оспорва релевантните факти. Поради това настоящият състав не намира за необходимо да преповтаря възприетото в определението на състава на РС-К. и в постановлението на РП-К., тъй като актовете са постановени при правилна и обоснована преценка, основана на констатираните по делото доказателства.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че органите на наказателното производство по ДП № 53/2021 г. по описа на РУ - К. са положили усилия да установят фактите, спадащи към предмета на доказване, и въз основа на тях са изградили изводи, съобразени с изискванията на закона. Събрани са писмени доказателства, които в необходимата степен спомагат разкриването на обективната истина – свидетелските показания (свид. Т. Д. – л.63-64 от ДП; свид. М. Д. – л. 69-70 от ДП), приложените писмени доказателства – социален доклад (л. 94-96 от ДП), справки от ГДИН, справки от ДСП, съдебни решения, протокол от 26.11.2019 г. (л. 64) по гр. д. №177/2019 г. по описа на РС-К..

Въз основа на събраните доказателства и установената фактическа обстановка, като е отчел, че формално са осъществени признаците на състава на престъплението по чл. 296, ал. 1 от НК, състава на районният съд е споделил изведените правни изводи на прокурора и е потвърдил атакуваното постановление. Съдът е приел, че извършеното от страна на майката, е с цел да предпази малолетната си дъщеря и когато не се нарушават в значителна степен правата на други лица, не може да се счете за престъпно деяние, поради което, без да уточнява цифрово разпоредбата, е възприел, че приложение намира хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК.

Софийският окръжен съд, първи наказателен състав се солидаризира с изводите на прокуратурата и контролирания съдебен състав предвид така възприетото от правна страна. Формалното осъществяване на състава на престъплението от обективна и субективна страна не може във всеки случай, безкритично, да води до извод за извършено престъпление, без да се отчитат в пълнота всички обстоятелства, касаещи процесното деяние. Това би било твърде формалистичен подход, който не дължи преценка за целите на наказателното правораздаване да охранява правата на гражданите само когато се извършват деяния с висока степен на обществена опасност. В този смисъл чл. 9, ал. 1 НК предвижда, че престъплението е общественоопасно деяние, което е извършено виновно и е обявено от закона за наказуемо. Дължимо е от органите на наказателното производство съобразяване с разпоредбата в чл. 9, ал. 2 НК, предвид въведения критерий за висока степен на обществена опасност на престъпните деяния. Това налага изследване на нюанса в характеристиката за обществена опасност, а именно - не е престъпно деянието, чиято обществена опасност е явно незначителна или е изключена. Този белег на деянието следва да се преценява във всеки конкретен случай при спазване принципите на НПК и въз основа на всички обстоятелства по делото съгласно чл. 13 и 14 от НПК. В случая законосъобразни са изводите на първата инстанция, предвид следните уточнения:

Съдът намира за основателно виждането на прокуратурата, споделено и от районния съд, че фактът на взета спрямо жалбоподателя мярка за неотклонение „задържане под стража“ (съгласно представена справка от ГДИН, л. 85-88 от ДП), изменена в „домашен арест“ се оказва индиция за наличие на по-висока степен на вероятност действително да е било осъществено насилие в рамките на семейната среда по време на фактическото съжителство между Ч. и Д. и двете □ деца, макар и това, да е предмет на друго производство. Действително презумпцията на невиновност е универсален и неотменим принцип и всяко наказателно производство не може само по себе си да служи за аргумент против интересите на определено лице, но наведените доводи, наред със съвкупната преценка на останалите доказателства по делото, навеждат на по-висока степен на убеденост в органите на наказателното производство за съпричастност към определена престъпна дейтелност. В този смисъл, при наличието на обосновано предположение във виновността на дееца в извършване на тежко престъпление против личността, поведението на майката не може да бъде укоримо. Напротив - именно майката на малолетното дете е тази, която следва да предприеме мерки в охраняване на интересите на своето дете и опазване на физическото и психичното му здраве. Действията на Д., макар да съставляват неизпълнение на предписаното в съдебно решение, дори да съставляват правонарушение, не могат да се характеризират като престъпни.

В тази връзка е неоснователно възражението на частния жалбоподател, че съдът е застъпил погрешни доводи, което говори за предубеденост, щом не е налице влязла в сила присъда. Действително не може да се твърди, че Ч. е извършил престъплението, за което е образувано наказателно производство, нито е в правомощията на настоящия съд да прави изводи по фактите, свързани със същото. Доводите, които първата инстанция и

прокуратурата черпят от наличните доказателства, всъщност касаят поведението на Ч. в цялост и безспорно установеното отчуждаване на малолетната му дъщеря - М. Ч.а, наличието на страх и обезпокоение по повод контактите помежду им, което е накарало Д. да предприеме тази крайна мярка – пребиваване за по-дълъг период в чужбина с дъщеря си, съобразено с нейните интереси като водещ мотив.

Събраните данни за трайно влошени отношения между малолетната М. Ч.а и баща □, за смущаващи действия, илюстрирани от Д., разкриват на този етап известна степен на невъзможност за поддържане на нормални взаимоотношения между двамата. Съгласно представения социален доклад на АСП, Дирекция „СП“ - К. (л. 94-96 от ДП) малолетната М. Ч.а „изразява несъгласие да се види с него“ (има се предвид бащата – настоящият жалбоподател), като същата е „неспокойна и напрегната“. Не би могло да се подкрепи твърдението, че това отчуждение на малолетната се дължи на недоброжелателни действия на майката спрямо бащата. Социалният доклад на л. 95 от ДП свидетелства за проведена среща на 26.01.2020 г., на която малолетната Ч. „сподели, че баща □ е оказвал насилие върху членове на семейството, докато е живял с тях“.

Всичко изложено налага съгласие с мотивите на прокуратурата и районния съд, че побудите на Д. в осъществяване на деянието, взети предвид ведно с всички установени факти, обуславят наличие на предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК.

Съставът на въззивния съд счита доводите, изложени в жалбата, за неоснователни - неподкрепени от доказателствения материал по делото. Това обстоятелство налага настоящата инстанция да постанови определение, с което потвърди атакувания съдебен акт на първоинстанционния съд като правилен и законосъобразен поради липса на основания за неговото изменение или отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 13 от 31.01.2022 год., постановено по ч.н.д. № 6/2022 год. по описа на Районен съд - К., втори наказателен състав, с което е било потвърдено постановление на прокурор при Районна прокуратура - К. от 17.12.2021 г. за прекратяване на наказателно производство водено по досъдебно производство № 53/2021 г. по описа на РУ - К. при ОДМВР София, пр. пр. № 10/2021 год. по описа на РП - К., образувано за престъпление по чл.296, ал. 1 НК.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____